

बालिशः बालवद्वयाहठी दीर्घसूत्रः चिरकारी ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ वेदेश्रूयते विश्वरूपाः सप्तहस्तसंस्तरमिति अत्र हि संस्तरशब्दो दिनपरः कृतः अन्यथा शतायुर्वैपुरुष इति श्रुतेरनधिकारिकं शास्त्रमप्रमाणं स्यात् तावदायुषो लोके दर्शनाच्च कच्छत इति द्वादशवार्षिकं प्रायश्चित्तं प्रतिज्ञातं तत्कच्छतः कच्छैरपि सद्यो भवति तथा हि त्रिंशता प्राजापत्यकृच्छ्रैरेकोद्वो भवति एवं त्रिंशद्विदेष्टिपवित्रेष्टिप्रभृतिभिर्दे

एवमेतद्भवेद्राजन्यदिराजानबालिशः ॥ अस्माकं दीर्घसूत्रः स्याद्भवान्यर्मपरायणः ॥ २१ ॥ निरुत्या निरुतिप्रज्ञाहंतव्या इति निश्चयः ॥ न हि नैरुतिकं हत्वानि कृत्यापापमुच्यते ॥ २२ ॥ तथा भारतधर्मेषु धर्मज्ञैरिह हस्यते ॥ अहोरात्रं महाराजतुल्यं संस्तरणह ॥ २३ ॥ तथैव वेदवचनं श्रूयते नित्यदा विभो ॥ संवत्सरो महाराजपूर्णो भवति कच्छतः ॥ २४ ॥ यदि वेदाः प्रमाणास्ते दिवसादूर्ध्वमच्युत ॥ त्रयोदशसमाकालो ज्ञायतां परिनिष्ठितः ॥ २५ ॥ कालोदुर्योधनं हंतुं सानुबंधमरिं दम ॥ एकाग्रं पृथिवीं सर्वां पुराराजन्करोतिसः ॥ २६ ॥ द्यूतप्रियेण राजेन्द्र तथा तद्भवता कृतं ॥ प्रायेणा ज्ञातचर्यायां वयं सर्वे निपातिताः ॥ २७ ॥ न तं देशं प्रपश्यामि यत्र सोऽस्मान्सुदुर्जनः ॥ न विज्ञास्यति दुष्टात्मा चरैरिति सुयोधनः ॥ २८ ॥ अधिगम्य च सर्वां नो वनवासमिमंततः ॥ प्रव्राजयिष्यति पुनर्निरुत्या धमपूरुषः ॥ २९ ॥ यद्यस्मान्भिगच्छेत्तपायः सहिकथंचन ॥ अज्ञातचर्यामुत्तीर्णान्दृष्ट्वा च पुनराद्वयेत् ॥ ३० ॥ द्यूतेन ते महाराज पुनर्धूतमवर्त्तत ॥ भवांश्च पुनराहूतो द्यूतेन वापनेष्यति ॥ ३१ ॥ स तथाक्षेपुः कुशलो निश्चितो गतचेतनः ॥ चरिष्यसि महाराज वनेषु वसतीः पुनः ॥ ३२ ॥ यद्यस्मान्सुमहाराज रूपणां कर्तुं महसि ॥ यावज्जीवमवेक्षस्व वेदधर्मांश्च कृत्स्नशः ॥ ३३ ॥ निरुत्या निरुतिप्रज्ञो हंतव्य इति निश्चयः ॥ अनुज्ञातस्व यागत्वायावच्छक्ति सुयोधनं ॥ ३४ ॥ यथैव कक्षमुत्सृष्टो दहेदनि त्साराथिः ॥ हनिष्यामि तथा मंदमनुजाना तु मे भवान् ॥ ३५ ॥ वैशंपायन उवाच एवं ब्रुवाणं भीमं तु धर्मराजोऽयुधिष्ठिरः ॥ उवाच सांत्वय न राजा मधुर्यपा द्वाय पांडवं ॥ ३६ ॥ असंशयं महाबाहो हनिष्यसि सुयोधनं ॥ वर्षात्रयोदशादूर्ध्वसहगांडी वधन्वना ॥ ३७ ॥

शदशप्राजापत्यस्थाने धर्मशास्त्रे विहिताभिर्द्वादशवार्षिकं व्रतं समापितुं शक्यमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ पुराअये ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ द्यूतेन पूतार्थं पुनराद्वयेत् नन्वाहूतोऽप्य हं नगमिष्यामीत्याशंक्याह पुनर्धूतमवर्त्तत पूर्वमप्यनुपूतस्य कृतत्वासुनरपि पूतं करिष्यस्येवेत्यर्थः अपनेष्यति दूरीकरिष्यति श्रियमिति शेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ कक्षं नृणं अ मिलक्ष्येति शेषः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥